

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010240
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218010240.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluša a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Jána Bobora v trestnej veci obžalovanej J. K., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. júla 2019 odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/82/2018 zo dňa 31.01.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej J. K. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/82/2018 zo dňa 31.01.2019 bola J. K. uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v období mesiacov január 2016 až august 2016 v obci M., na ul. X. O.. XXX/XX, v rodinnom dome zapísanom na LV č. XX, kde v danom období bývala so súhlasom majiteľa rodinného domu M. E., nar. XX.XX.XXXX, sa dopustila krádeže zlatých šperkov, a to tak, že počas doby kým tu bývala, z neuzamknutej spálne z neuzamknutého šuplíka dreveného toaletného stolíka, z voľne položených darčkových krabičiek odcudzila tam odložené zlaté šperky, a to 1 ks pánsku retiazku na krk zo žltého kovu s podlhovastým očkami v hodnote 200,- Eur, čím spôsobila poškodenému M. E., nar. XX.XX.XXXX škodu krádežou vo výške 200,- Eur, ďalej 1 ks dámsky prsteň zo žltého kovu s W. okom v hodnote 250,- Eur, 1 ks dámsky prsteň zo žltého kovu s U. okom v hodnote 150,- Eur, 1 ks dámsky prsteň zo žltého kovu v tvare „T.“ s U. kamienkami v hodnote 100,- Eur, 1 ks dámsky prsteň zo žltého kovu v tvare „T.“ s ryhami na povrchu v hodnote 30,- Eur, 1 ks dámsky prsteň zo žltého kovu, vo vrchnej časti s plnou E. zo žltého kovu v hodnote 70,- Eur, čím spôsobila poškodenej G. E., nar. XX.XX.XXXX škodu krádežou vo výške 600,- Eur, ďalej 1 ks pánsku retiazku na krk zo žltého kovu s podlhovastými očkami v hodnote 200,- Eur, čím spôsobila poškodenému S. E., nar. XX.XX.XXXX škodu krádežou vo výške 200,- Eur, ďalej 1 ks pánsku retiazku na krk, zo žltého kovu s podlhovastými očkami v hodnote 200,- Eur, 1 ks pánsku retiazku na krk zo žltého kovu, plné točené očká v hodnote 250,- Eur, čím spôsobila poškodenému P. E., nar. XX.XX.XXXX, škodu krádežou vo výške 450,- Eur, kde časť odcudzených zlatých šperkov ďalej založila v záložní KASA ZÁLOŽNA a.s., Hradbová č. 5, Košice, IČO: 36 204 081, v prevádzke na ul. Y. č. XX vo T. X.,

Za to obžalovanej uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. jej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok. Podľa § 287 odsek 1 Tr. por. bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodeným: M. E., škodu vo výške 200,- Eur; G. E., škodu krádežou vo výške 600,- Eur; S. E., škodu vo výške 200,- Eur; a P. E., škodu vo výške 450,- Eur.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 31.01.2019 podala obžalovaná odvolanie, ktoré dodatočne písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch uviedla, že je presvedčená, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní

ešte v prípravnom konaní, ale aj neskôr zo strany súdu nedošlo k správne mu vyhodnoteniu zisteného skutkového stavu preukázaného vykonaným dokazovaním, v dôsledku čoho došlo k nesprávne mu trestnoprávne mu posúdeniu jej konania v zmysle údajného naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu krádeže z pohľadu § 212 ods. 1 Tr. zák. Vyslovila názor, že vykonaným dokazovaním, či už počas konania prípravného, alebo konania pred súdom nebol vyprodukovaný žiadny hodnoverný dôkaz, predovšetkým učenými výpoveďami svedkov G. E., M. E. a P. E., na ktoré ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku konajúci súd prihliadal ako na nosné dôkazy pre svoje rozhodnutie popri svedeckej výpovedi S. E., ktorého svedecká výpoveď podľa nej, mala byť jediným dôkazným prostriedkom pre jej uznanie vinnou, resp. pre jej oslobodenie spod obžaloby. Mimo svedeckej výpovede S. E. nevyplýval vykonaným dokazovaním taký relevantný a objektívny dôkaz, ktorý by ju dôvodne ale hlavne hodnoverne spájal s predmetným trestným činom, resp. s naplnením objektívnej stránky jeho skutkovej podstaty. Okrem tejto svedeckej výpovede vo svojej podstate zo strany prokuratúry nedošlo k vyprodukovaní žiadneho dôkazu, ktorý by spochybnil jej verziu výpovede, že uvedené zlaté šperky neodcudzila, ale že jej boli odovzdané práve od osoby S. E.. Ďalej uviedla, že konajúci súd v rámci svojho rozhodovania vôbec nevzal v úvahu a bez akéhokoľvek odôvodnenia neprihliadal de facto na druhý priamy dôkaz a to jej výpoveď. Výpovede osôb G. E., M. E. a P. E. nepovažuje za dôležité, resp. primárne dôkazy, nakoľko tieto osoby nikdy neboli svedkom toho, ako jej S. E. zlaté šperky odovzdával, čo považuje za zásadné porušenie, resp. nerešpektovanie zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 10 Tr. por., pri jeho rozhodovacej činnosti. Záverom vyslovila názor, že z vykonaného dokazovania nie je preukázané spáchanie daného skutku jej osobou bez akýchkoľvek ostatných pochybností, a ktoré jasne vyplývajú nielen z obsahu vyššie uvedených skutočností, ale aj zo samotného spisového materiálu, resp. priebehu vyšetrovania. Navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol a spod obžaloby ju oslobodil s poukazom na § 285 písm. c) Tr. por.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch písomného odvolania a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol tak, že obžalovanú podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodí spod obžaloby.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o vine a treste napadnutého rozsudku, rozsudok považuje za zákonný a správny. Navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Úvodom treba uviesť, že po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako i konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd nezistil žiadne porušenie zákonných ustanovení, ktoré by mohli mať vplyv na správnosť a zákonnosť preskúmvaného rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. Podľa zistenia odvolacieho súdu v priebehu trestného stíhania boli dodržané všetky podstatné procesné ustanovenia, najmä tie, ktoré majú zabezpečiť právo obžalovanej na obhajobu, ako i tie, ktoré majú zabezpečiť riadne objasnenie veci.

Pokiaľ ide o samotný napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený a doručený procesným stranám, tento podľa názoru odvolacieho súdu spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejmé, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovanej a

akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. V tejto súvislosti treba uviesť, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom vysvetlil, k akým zisteniam došiel na základe konkrétnych vykonaných dôkazov, ako tieto dôkazy hodnotil, a to nielen jednotlivo, ale i v ich vzájomných súvislostiach. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby odvolací senát krajského súdu dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Pokiaľ obhajoba namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho vnútorného presvedčenia hodnotí tie isté vykonané dôkazy ináč, teda s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Hodnotenie dôkazov je výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy vykonáva. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé svedecké výpovede i listinné dôkazy, o ktoré rozhodnutie o vine v napadnutom výroku oprel, vo svojom rozhodnutí, napriek výhradám obžalovanej, riadne vyhodnotil a podrobne sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a postupoval v dokazovaní v súlade s vyššie zmieneným ustanovením Trestného poriadku.

Zo spáchaného skutku je obžalovaná nepriamo usvedčovaná výpoveďami poškodených S. E., G. E., M. E. a P. E., z ktorých výpovedí vyplynulo, že jedinou osobou, ktorá mohla odcudziť predmetné šperky bola obžalovaná K., nakoľko žila v dome poškodených a mala prístup do všetkých miestností. Ich výpovede sú podporené aj vyjadrením spoločnosti KASA ZÁLOŽNA a.s., z ktorého je zistiteľné, že obžalovaná J. K. v období od 1.1.2016 do 16.11.2016 založila v ich spoločnosti zlaté šperky. Obžalovaná síce nepopiera založenie odcudzených šperkov, pričom na svoju obhajobu v tomto smere uvádza, že tak konala na pokyn S. E.. Táto okolnosť, ktorú na svoju obhajobu uvádza obžalovaná, rozširujú okruh páchatel'ov prejednávanej trestnej činnosti, avšak ju nezbuývajú trestnej zodpovednosti, pretože podľa § 20 Tr. zák., ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich akoby trestný čin spáchal sám. V posudzovanej veci si obžalovaná prisvojila cudzie veci tým, že sa ich zmocnila a disponovala s nimi, pričom svojím konaním spôsobila škodu vo výške 1.450,- Eur, preto súd prvého stupňa správne konanie obžalovanej kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

Pochybenie, ktoré by bolo zistené, a ktoré by prípadne bolo možné napraviť na podklade odvolania podaného obžalovanou, nezistil krajský súd ani vo vzťahu k výroku o treste. Aj v tomto smere okresný súd uviedol všetky podstatné skutočnosti, ktoré z uvedeného hľadiska mali pre jeho rozhodovanie význam, pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu sa dôsledne spravoval základnými zásadami ukladania trestov uvedenými v § 34 Tr. zák., pričom v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovanej a možnosť nápravy.

S prihliadnutím na všetky uvádzané skutočnosti, podľa názoru krajského súdu trest odňatia slobody, ktorý obžalovanej ukladal pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere štyroch mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v minimálne možnej výmere, je možné považovať za trest, ktorým sa účel trestu sledovaný Trestným zákonom splní.

Zákonu zodpovedá i výrok o náhrade škody, nakoľko poškodené strany si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody a škoda bola verifikovaná odborným vyjadrením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.